

LA REALITAT OCULTA

L'HOLOCAUST DE LA NOSTRA GENT GRAN

L'eslògan cridat tantes vegades en manifestacions: "sense les àvies i els avis no hi ha revolució", aviat no tindrà cap sentit, perquè n'estan desapareixen a milers a les residències i altres llocs. És com un genocidi o liquidació Holocaust de la nostra gent gran. I evidentment, si deixem de tenir gent madura i experimentada per comptes d'una possible revolució cap una societat més lliure i humana, potser tindrem una involució.

És evident que en aquesta societat basada en l'espòli humà, el poder dels diners, la privatització i l'avarícia desmesurada de les elits que ens governen i exploten, la gent gran, anomenada classe passiva, que ja no produeix, marginada i menyspreada a la que ja se li ha xuclat tot, és del tot innecessària i prescindible i ben bé un destorb social.

Així, molts d'ells són confinats en residències, majoritàriament privades, muntades com un gran negoci on són maltractats i menystinguts. I d'altres, molts altres, viuen sols a casa seva. Moren només de coronavirus? O també, i sobre tot, de pena per l'abandonament humiliant que pateixen? Pocs s'enrecorden que alguns d'ells han patit la guerra i molts la dictadura, i que han participat activament en les darreres manifestacions socials i han ajudat amb sacrifici i solidaritat als seus fills i nets en la darrera crisi econòmica.

Amb tot, sabem que la nostra Generalitat imbuïda de profunds valors humans, està preparant una gran campanya per l'estiu anomenada "Has de tornar a casa teva", imitant la campanya de fa pocs anys d'acollida dels refugiats, reeixirà? També ens ha arribat que importants entitats bancàries i governamentals preparen un gran homenatge el mes de juny a les nostres àvies i avis ple de grandiloquència, falsedat i hipocresia per blanquejar-se i que l'endemà, com sempre, tot continui igual. Però sabem, també, que diversos avis activistes, resistents i empenyats han decidit impedir i boicotejar aquest acte com sigui. De ben segur que seran titllats de terroristes per les autoritats competents.

Com acabarà tot això? Tinc la certesa que molta gent gran no es rendirà i serà per a tots nosaltres un estel lluminós en la negra nit. Jo, quan toqui i quan pugui segurament retornaré a viure entre les comunitats de la nació Purepetxa de Mèxic, on la gent gran són estimats i respectats per la seva saviesa i tendresa. Allà encara no ha penetrat la propietat privada ni el capitalisme i viuen compartint-ho tot, en harmonia amb la natura, de la que formen part integrant.

LA KINTA FORKA

CONFINATS DE COS I CERVELL

Mirant Netflix, pensem no fer cap mal però no és cert. Les emissions de gasos d'efecte hivernacle generades per aquest sector representen entre el 3 i el 4% del total.

A escala global, la petjada ambiental digital equival a la de "116 milions de cotxes" i es preveu que les emissions es dupliquin el 2025. La fabricació d'electrònica connectable és la responsable de la major part de la contaminació però l'ús que en fem té un impacte directe sobre el medi ambient ja que ordinadors, mòbils i tauletes consumeixen molta energia.

Sembla poc però la caixa del mòdem engegada les 24 hores del dia consumeix tant com una nevera. Desactivar-la permet fins a 30 euros d'estalvi a l'any.

Limitem els mails i els fitxers adjunts que pesen molt. Quan enviem un correu electrònic recorre una mitjana de 15.000 quilòmetres abans d'arribar al seu destinatari. Si bé el trajecte d'un mail no consumeix gaire, el calcul del cost augmenta moltíssim quan se sap que cada hora s'intercanvien de 8 a 10 mil milions de mails a tot el món.

Emmagatzemem amb moderació. L'emmagatzematge de dades és una font de contaminació invisible però particularment important. Les capacitats del "núvol" - servidors i ubicacions d'emmagatzematge - creixen constantment. Acumulem vídeos, fotos, música ... Tot i que aquest magatzem ens sembli virtual, els equips informàtics necessaris consumeixen molta energia.

Reduïm la nostra petjada digital. Suprimim tot el que no veiem ni escoltem mai. Millor transferir les fotos, vídeos i fitxers del núvol a un disc dur extern i aprofitar el confinament per buidar la bústia.

Sobretot aturem amb les sèries, el cost ecològic de la reproducció de vídeos és colossal. És recomanable afavorir la descàrrega o, si més no, la visualització en baixa definició. El 2018, segons un informe del think tank The Shift Project, els vídeos en línia van emetre 300 milions de tones de CO2. Per què no aprofitar el confinament per reduir el consum de sèries i llegir uns quants bons llibres. El vostre cervell us ho agrairà, el planeta també.

EL CONVIDAT

EL XIC DE CAN LOUSE

Hi ha fatxendes inofensius, divertits, que fan gràcia i cauen bé. D'altres pinxos però, molesten a la vista. Ja de nens te'ls imagines bruts, plens de polls (louse en anglès), confonent la seva grassa amb poder i espantant als companys més petits de l'escola. D'aquests tipus és en Boris Johnson.

El xic de can Louse, com segur se'l coneixia allí on nasqués, és un personatge estèticament desagradable, malgirbat, brut i greixós. Un nen gran, una mica fill de puta, que es passa el dia rasant-se els collons mentre telefona a qualsevol primer ministre. Un hollygan de la cervesa a qui li poden les aixelles i té caspa.

Aquest impresentable, com no podia ser d'altre manera, es va presentar en roda de premsa enfotent-se'n del Coronavirus i apostant per una via bastant darwiniana, segons la qual era bo aprofitar el COVID 19 per fer una selecció natural dels britànics forts i collonuts com ell mateix.

En boca tancada no entren mosques però el Premier Johnson és incapaç de callar com li passa al seu homòleg americà Trumps, una altra joia de greix mal repartit i ara, el Premier, està a la UCI amb coronavirus. Déu ens guardi de desitjar-li res de dolent. Resem per la seva recuperació, però a vegades, la vida té coses divertides. Fins i tot justes. Fins i tot necessàries.